

GORE SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. V.

ZAGREB, 18. LIPNJA 1950.

BROJ 25

-Neka se uzduju u
Tobe sv. koji poznaju
Tvjeće moje, Gospodina,
jer ne ostavljaj onih
kojih Te traže!

(Ps. 8, 11-12)

Iz Priznanih
dodatak sv. Mico

Vladanje Učiteljevih protivnika

Cijelom je Palestini orilo slavlje i hvaloslovje Učitelju-Cudotvorcu. Ali toj općoj radoći i veselju se primješalo potpuno jasno i zapaplivo negodovanje i zlovolja. Neprijatelji naime Isusovi nisu mogli podnjeti to, što je sve više plamsalo i raslo oduševljenje prema ljubljenoj čudesnom Dobrečinitelju. Zahvalita ih je zavist, negodovanje, mržnja i klevete u tolkoj mjeri, da se nikako nisu mogli smiriti niti te osjećaju u sebi ugušiti.

Postrance su stajali mrka lica oni, koji nisu ozdravili. I njihovi rodaci i prijatelji. Njihova molba nije bila uslišana. Tražili su zdravlje tijela, a opirali se ozdravljenju duše. Vapili su za tjelesnim olakšanjem, a branili se od rasvjetljenja duha. Moljakali su blagoslov za bolesna i klonula tjelesa, a prezirali su svaki pohod mističnosti.

Vode nedazovoljnika su bili Farižei i Književnici. Njihova mržnja na Cudotvorca je imala dublike razloge. Čudesna se naime ne mogu nijekati. Čudесna održavanja se sama sobom nameće. Ona su zamjetljiva našim sjetilima. Ali protivnici ne će se da njima bave. I o njima razmišljaju. Sin jednoga drvodelca iz Nazareta u njihovim je očima već odavna osuden. A oduzevišenje pristupača, koji želi čuda, to ih tako razbjegnjuje. Samo o tom razmišljaju, kako će se suprotstaviti divljenju i veličanju Isusa? Kako izbrisati i uništiti upliv čudesnih dogadaja? Kako će potisnuti odrazitivost?

Mržnju treba pokriti licemjerniku i lažu. Treba se ljutiti. Treba hiniti svetu srdžbu zbog nepoštivanja i onesvjećivanja samoga Boga. To ima biti njihovo oružje: »I sada ustaje predstojnik zbornice ljutice se, što je Isus lječio u subotu, i reče narodu: »Sest je dana, u koje treba raditi; u te dakle dane dolazite, te se ljutite, a ne u dan subotnji!« (Lk. 13, 14).

I opet drugom zgodom Mu podmeću: »Ovaj ne izgoni davce, nego po Belzebubu, poglavici davolskome!« (Mt. 12, 24).

Još je bolnije dirao Spasitelja to, što su Mu bili nezahvalni ozdravljenci. To Ga je više bolilo, nego li podvade i zasjedje Njegovih protivnika. On je njihove klimave udove utvrstio i ukocene givavine učinio. Oslobodio ih je od mučnih i teških bolova i spasio od prerane smrti. A oni su Mu jedva okrenuli lice i već su Ga zaboravili.

Tako dođe od deset gubavaca, koje je On izlijecio i poslao da se pokrije svećenicima, tek jedan natrag, da se zahvali i dade Bogu čast: »I pade ničje pred Njegove noge i zahvali Mi; i te je bio Samarjanin.

Tada Isus prozbori i reče: Ne očisti li se desetorica, a devotorica gdje su? Zar se nijedas ne nade, koji bi se vratio i dao slavu Bogu, nego ovaj tudičinac? I reče mu: Ustanji, idi, tvoja ti je vjera pomogla! (Lk. 17, 11-19).

Prije ozdravljenja visoko bi podzali bolesnicu svoje glasove i plaćajući molili ozdravljenje: »Isuse, Učitelju, smiluj se namac. Poslige ozdravljenja su stidjeli priznati, da su Njegovi dužnici. Možemo si zamisliti i očuti, koliko li je duboko boljelo Isusa takovo ponasanje. On nije od njih tražio zahvale. Ali je očekivao, da će biti zahvalni za primljenu milost. Za čudesna ozdravljenja, koja su postigli. I barem tako iziskati svoju zahvalnost, što će nastojati da budu bolji i tako pokazati, da su zaslužili milost otukljenja. No njihova nezahvalnost je bila tim žalosnija, što je bio znak tvrdovratosti i nepopravljivosti.

Tu tvrdovratost i nepopravljivost oštro osuduje Spasitelj riječima: »Teda počte koriti gradove, u kojima se zabilo najviše njegovih čudes, što ne čine pokore. Jas tebi, Korožine, jao tebi, Besatido! Jer da se do godila čudes u Tiran i Sidonu, što su se dogodila u vama, davno bi već u vreći i pepelu činili pokoru. Ali ja vam kažem: Lakšće će biti Tiran i Sidonu na sudnji dan, nego li vama!« (Mt. 18, 20-22).

Drugom zgodom reče: »I blage onomu, koji se ne sablazni o meni!« (Lk. 7, 23).

Mnogi su se naime ozdravljeni držali postrane od Spasitelja. I prešli na stranu nehnjika. Dapače mnogi su ušli medu Njegove neprijatelje. Sablaznili su se na to, što je On tako jednostavno i ponizno nastupao. Na Njemu nije bilo ništa kraljevskoga. A oni su željeli, da se karo Klraj postavi na čelo Židovima. I da osnuje toliko željkovano slavno svjetsko kraljevstvo. A On to ne htjede.

Spasitelj je jako dobro poznavao ljudsko srce. U tom srcu tako brzo nestaje oduševljenja. Raspoloženje se mijenja. Zaboravlja se na dobre odluke. I često udara hronim svojim štakama svoga liječnika, koji mu je postavio zdravje udove.

Utječina je i radosna za nas pojava, da nisu svi ozdravljenici pošli za Farizejima. Sv. Pismo govori o tom ovakvo: »Poslij tuoga išao je Om po gradovima i po selima propovijedajući i navješćujući E�andeliju o kraljevstvu Božjem. S Njim bijahu Evangeliatora (Apostoli) i neke žene koje bijahu izbjeglice od silih duhova i bolesti: Marija, koja se zove Magdalena, iz kojih izide sedam daval i Ivana, žena Huse, upravitelja Herođova, i Suzana i mnoge druge, koje su im služile svojim posvjetjima (Lk. 8, 1-3).«

MJESEC POSVEĆEN SRCU ISUSOVU

Svibanjske pjesme sumu i polja utočili su u nepovratak. Ugrađale su se boje saradljivog svibanjskog crvjeća. Prošao je mjesec svjež i dražesne ljepote. Nafado je mjesec lipanj, kad se bijela pčeljina polja talasaju do u beskraj. To je mjesec, koji nam s beskršnjim morom klasična daje dojam boškotračnati. To je mjesec posvećen Srcu Isusovu, neizjemanjor mudrosti i ljubavi.

Gledajući pčelinu nedoglednu pojku, mislimo, kako će mrzne, koje se na horu njije, postati »svagđani krue. Ali još nam se jedna misao nameće. Beskrajna ljubav i mudrost zdravljena s najsvađenijim dojavštvaom, zdravljena s Srećom Isusovom, doći će k nama pod prilikama pčelinog Kruga. U najsvađenijom katedrali, u najzabljatljivoj crkvi taj svagđani krug pretvaraće se u Tijelo Kristovo. Pod njegovim prilikama gorjet će Srce, koje je toliko ljubilo svijet.

Ta Srce treba da nas sjeda žarko lipanjsko sunce, na to Srce treba da nas sjedaju beokonačna polja, na to Srce treba da nas sjedaju crkve po bregovima, i proklamcija, u selima i gradovima. U svakoj ljetopli zemlji, u kamenom karu s nebesa treba da čitamo rječi, koje je Isus rečao sv. Margareti Mariji Alcoleo: »Evo Srca koje je toliko ljubilo svijet. Ali ne smijemo ostati samo kod razmatranja Njegove ljubavi. Mi moramo nastojati, da Mu uvratimo svojom ljubavlju. Isus nas je na tuku objavom, koju je do sv.

Margareti Mariji: »sedan sam, ja taga-

ram od želje da budem ljubljena. Put pčelinog klasa, u suncu Prevar Srce izgrađa od řeđe da bude ljubljena. Ovaj svetočinu Vladar neba i semije toliko je mjesto talasaju do u beskraj.

To je mjesec, koji nam nismo učinili, objavili se kroz devet mjeseci avakog prvog travnja u mjesecu isporijediti i pristati na čestu Srcu Isusovu. Isus nam zato običaje život vječni. On nam daje ali jednogdje običanje: »U nezamjernom mjesecu svoga Srca običajem, da će njegova svemođna ljubav svima onima, kojima se kroz devet prih potaka u mjesecu pristate, dati mjesto konačne utječnosti. Oni ne će umrijeti u stanju moje nemilosti niti bez svetih askramenata. Moje će im Srce biti sigurnim utočištem u času smrti.«

Srce Isusovo, žarko ognjiste ljubavi, Srce Isusovo, božanski kruse života, Srce Isusovo, koje gorje pod prilikama lipanjskog kruga, mi li u mještu sreću lipiju običajemo, da čemo Tebe primiti u sv. Prcišti, da Ti nas primiš, kad požanjuje naše žrtve, u vječnosti!

KONGRES FRANCUSKE KATOLICKE SELJACKE MLADEŽI — Francuska katolička seljачka mladež priređuje nadolješnji Kongres povodom 20-godišnjice osnivanja svoje organizacije. Računa se, da će ovom kongresu prisustvovati 40.000 francuskih seljatkih mladića.

Korist od napasti

Zašto Bog dozvoljava, da napasti izmiremaju Njegove sluge? Zato da ih učvrsti u kreplosti. Neprjeđivo je čljenici i opće utvrđeno lukušto, da se krepst postizava bez borbe. Kao što drveće na vjerskim bregovima ima dublje koriđenje, jer je mnogo izvrgnuto burama i olujama, tako su i oni krepsti ukorijenjene dublje u dušu, koje se razvijaju u olujama na pasu. Krepsti se postizaju čestim optovorenjem krepasnih čina. A da li ćemo takve čine često izvoditi, ako nam manjka borba s napastima? Hoće li se vježbati u strpljivošći onaj, koji nema razloga da bude nestručniji? Ili u blagosti onaj, komu se ne priza gođa, da bude zlovoljan? Ili u čestoci, kada nikad nije napastovan na nočito? To vrijedi i za ostale krepste. No ako je istina, da se čovjek, niko manjkuje napasti, veoma slab je i nako ne vježba u krepsti, to je također sigurno, da se krepsti niti postizavaju niti učvršćuju bez napasti.

Kada je jednom rimski senat raspravljao o planu, da bi trebali neprjatelju i suparnici Kartagu do te melju razbiti, ustanje Scipio Afričanski i protivno od svih drugih senatora naglašuje, da se Kartaga ne razori, te objasni svoje stanovštve, da je rimskoj republici potreban ovakav moćni, oružan i neponirljivi neprjatelj, da joj bude uvijek novim poticajem za održanjem rimake hrabrosti. Iz toga je jasno, zašto je Bog svome dragom Apostolu pogana na njegovu optovorenju molbu, da ga oslobođi od teških napasti tijela, odgovore: Dosta ti je moje mlijest, jer se krepst u slaboći usavršuje. U oluj napasti oslabljuju sile staroga čovjeka i pokvarene naravi, a sile novoga živila sve vježe jačaju tako, da krepst daju do savršenstva. Kasnje val: Kad navale na te napasti, i u ostansu čvrst i neponikiv, tada si dokazao, da si daleko nadpredo u krepsti.

Cila se u povijesnim knjigama, da su nekoti mladić redovnika mučile nečete napasti. On su prošli njih ogorenje bojno i uviđek između slijana po bojedi. Star i sved jedan redovnik reče mu jednoga dana, hoće li, da se pomoli za njega Bogu, da ga mišu te napasti. No mladi redovnik odgovori: Ne, jer osjećam, da me te napasti veoma niskaju na molitvu, post, bđenje i da se uvijek ponovno vježbam u sv. čestoci. Ne, da se napasti neobodno, nego se mol, oče, da mi Gospodin dade slike, da me mogem napast pobijediti i dobiti krunu pravde.

Daljnji razlog, zašto Bog dozvoljava, da na Njegove sluge napali nastupi, jest ta, da im dade veću nagradu u nebu. Ovu nam istinu stavila na srce sv. apostol Jakob, kad kaže: Ne bojmo se napasti. On je vježbao način napasti, da se poslije očitovalo, baš u to vrijeme svladao tešku napast. Kakova je to utjeha onim dušama, koje radi mnogih napasti male da ih je Bog ostačao. Sv. Ivan Hrvatskom kaže: Ni kada ne vjerujmo, da nas je Bog ostačao i da nema posebne ljubavi prema nama, ako nas muče napasti. Radije gledajmo u tom jasni znak, da smo Bogu mil.

Bog i mir u svijetu

Bog hoće mire i red među vlastivoj prirodi. On je postavio mire i red među nebrodanim vlastivinama, kroz u red i mire, gledajući na beskraju nebeskoga sveta.

On želje mire i red među danom i noću, kojih se mimože i u prenenadušnom reču bez smrćnje izmjenjuju među sobom.

Bog je postavio mire i red među gođastim dabama. One se medusobno u redu zamjenjuju po stalnim zakonima. I svaka nam doba denosi svoje čarke i usporede.

Bog je postavio mire i red među svim stvorovima na zemlji; među riječima i mormima, gorsima i dolinsama, hajmenjem i blitnjem, životinjama i ljudima. Da jedino drugo upotpunjivo pomenimo i u mire i u skladu bivajuće i žive.

Kako dakle da se bi Bog tražio, da bude mire, red i jedinstvo među ljudima, koji su Njegove slike. A ovu su zajednicu jedina velika obitelj sastavljena na raspoljivu narodu.

I tu velika obitelj je Bog stvorio ka jedincu Adama. Ic je njega daleko jednog ljudskog sva ljudska plemena, kada Mješo veli Sv. Pismo: »On (Bog) je nudio od jednoga da (postade) svat ljudski rod i da stanuje po svoj zamisli i postaviće odredene vremena i granice stanovanja njihova, da traže Boga, ne bi li Ga kako nispali li ih naši, premađa nje daško ni od jednoga nesa, jer u Njemu spušto i našemo se i jemo, kamo što i negdje od vaših plesničkih reček: »Njegov smo rođe (Dj. 17, 28-29).

Premda ovim Božjim rječima najveće je jasnoće za mire, te, ako buduće ne prestano na pameti, da smo svil od istoga zemaljskoga vira Adama. Ili je Bog odredio svakome nebednu, svakoj obitelji i svakomu narodu vrijeme, kad će stvoriti, i podnje, koje će bezati leviči. Nadahne tako nadzore, da smo svi svi sinovi svega nebeskoga Oca, kajčić, »da sunce Njegovo budeš na svim ljestvama i dobrima, i daški krajem pravedstvena i nepravedstvena (Mat 5, 46). Ako da bude svi-svi, da smo svil mi ljudi dvostruki rodovi i to: prvo po krvi, jer smo svil djeca Adama, a drugo po mlosti, jer smo svil djeca Božja.

Narodi su dakle zdrobi sebum braća. Ako smo svil braća, moramo biti svil jedino, kako je to Isus molio na Petru i jedinoj vjetri: »Oci svet! Sačuvaj ih u sime svoje, koje si mi dao, da bude jedno, kao mje (Jv. 17, 11). I to jedinstvo među ljudima jest podloga svakome mire.

Osim toga Bog je radi mire na zemlju posao svoga jedinopredenoga Sina Isusa Krista.

I dosta bi bilo redi, da su Prorok omenjivali Krista kao »knezu mire«.

I doista je tako. On je dešao radi mire s noba na semiju. On sam je došao prile svega mire s Bogom (Jhn. 5, 1). Taj način je bio najzajednički svog Krvlja na kriku (kol. 1, 20). I tako je uspostavio mire i red u svemu stvarima. Izmire je nebo sa semljom. Napose donde mir našim dijama.

Za neš je rale tekla Krv Sina Božjega na kriku. Ale je tome tako, odađe je sigurno, kad bi mi pojedino, naše obitelji i svil narod, mogli podići svoje oči prema tom kriku, spisa bi na sve moje obitelj Božiju i mre Božiju. I ne bi mislili mi svade i nemije.

Tako, gospodo, što sad imate stablo s korijenom. Umjetnik može uviđati da smo dva svakog pitanja. Umjetnost je jedan svijet, koji crpe životne sokoce iz samog života. Kad sam silikao lješnjak glavu ja sam na medicinskom ljetniku prošavšav građu glave. Zatim sam primiočav zvezdoloznike. Ono me je doveo na područje filozofije i botanike.

Tako, gospodo, što sad imate stablo s korijenom. Umjetnik može uviđati da smo dva svakog pitanja. Umjetnost je jedan svijet, koji crpe životne sokoce iz samog života. Kad sam silikao lješnjak glavu ja sam na medicinskom ljetniku prošavšav građu glave. Zatim sam primiočav zvezdoloznike. Ono me je doveo na područje filozofije i botanike.

Ova postupnjava reč je, daško jasnoće. Jedan je iskoristio dobro raspoloženje nastavnika, pa ga je u komjerom drastički zapatio:

— Vjerujete li u tvu Bogu?

— Had sam bio tvjori godina, mi sam vjerovao, ali danas vjerujem. I u novjem životu su ve obiteljne. Pascualne vjetre: »Moje manja odabiru od Boga, a manje manja pričinjavam Bogu!«

— Što vas je najviše zadario u životu? — Zato je bio i sv. »shvoli Božji zvati prema vječnosti samoga Spasitelja (Mat 5, 9).

Tako su mire u svaku krunu Apostoli, jer je bez togu mire svjedači. Na krunu Kristovu merame svi radi. I blago omima, koji je čije svejim praktičnim krišćanskim životom i primanjem Isusa u presvetoj Euharistiji, jer će se i svi »shvoli Božji zvati prema vječnosti samoga Spasitelja (Mat 5, 9).

Tako su mire u svaku krunu Apostoli, jer je bez togu mire svjedači.

Sv. Oče Papa je nepogrešiv

Odgovor je postao u Nacionalnoj Crkvi: ugovorećenje, da je Sveti Glas Papa, napisanik sv. Petra, nepogrešiv, kad uči ono, što treba vjerovati i činiti za spasenje; t. i. kad nastupa u pismojnici vjere i čudoreda. Međutim se na Vatikanskom saboru rodila želja, nešta bi sabor pitanje Papine nepogrešivosti jedinom za uvjek, končano i svetočano riješio. Nakon dugoga i svestranoga raspravljanja donio je Vatikancki sabor ovu odluku: Hr. definicije: Sveti Otac Papa je nepogrešiv kad govorii s katedre svjetano — to znati, kad kao Pastir i Učitelj svih krišćana s nevj-

šim apostolskim ugledom sedi napukovijen i čudoredu tako, da je jasno izložio da obavećuje cijelu Crkvu, da je im vjerovati za spasenje.

Sveti Glas Papa je, dakle, nepogrešiv, kad uči svetano ili s katedre, a s katedre uči, kad su razodan svata četiri uvjeti:

Prvi — kad nastupa kao Pastir i Učitelj svih krišćana. Prema tome nije nepogrešiv, kao predavač sveta u edukacijskom razgovoru, u propovijedima i poukama, što ih drži pulku u crkvi (ili izvan crkve, ili u knjigama što ih napisao). Nije nepogrešiv ni kao biskup grada. Rim, kad propovijedi rimskom puku. Nije nepogrešiv ni kao zemaljski vladar, kad izdaje zakone ili odluke za zemaljsko dobre Vatikanske države.

Drugi je uvjet, da uči nauku o vjeri i čudoredu, i t. i. ono, što treba vjerovati i činiti za spasenje. Tu se objavljene istine i ove vjerte, koje su u obavljenju na uaužajni vez. Objavljene su na istine načina u Svetom Plinsmu Staroga i Novoga Zavjeta te u Usmenoj predaji.

Treći je uvjet, da nastupa u vjeri i čudoredu svojim vrhovnim ugledom, jasno izloži i odredi: Okovo se mora vjerovati i nikako drukčije. Prema tome treba da domese o stvari končanu i definisivanu sad, koj se više ne mijenja, niti opasiva. Iz loga sljedećog da Papa može pogriješiti u obliku po ukazu i u savjetima, ili kad piše komu pismo odnosno izda vjerničko ečiklu.

Cetvrti je uvjet, da ima nakazu obvezati cijelu Crkvu na vjerovanje i tu nakazu jačmo izrići. To znači: Tko ne bi htio vjerovati, taj je heretik ili krijevica.

Da je Papa nepogrešiv, vidjeti se jasno iz Kristovog rječi sv. Petru: Ti si Peter, i na toj stijeni sagraditi će Crkvu svoju i vrata je paklenka neće nadvaditi (Mt. 16, 18). Kad bi sv. Petar ili naslijednik njegovog, Pape mogli pogriješiti, i krunu nauku naučavaju u ovakvoj važnijim pitanjima kad što su pitanja vjere i čudoreda, tada su bi bili čvrsti petica i kajti temelj na Romu pećvu i kerazorcu Crkva, nego na lješnjaku Kristovom t. i. Njegovoj namakom, jer On je jedini sunce pravde i jedina hrana naših duša. A tada je hrana svrhnjavanje i nebeska.

Tako je pojedino. I pojedino obitelj. I pojedino države. Neka svako imade sveće vlastito življene. Neka jedan kralj države: uspijevanje kao i evještanje na kredit gredici. Ali se skupa neka se hrane hronom. Kralj Kristovem t. i. Njegovoj namakom, jer On je jedini sunce pravde i jedina hrana naših duša. A tada je hrana svrhnjavanje i nebeska.

Da toga su uvjerenje končano dobiti i način učvjeti. Oni su prije toga lutali beskonačnim prostorima svijeta i pustinjama krajevima, zamisli, da se končano nisu smrtili u malim i krajevima o svrhnjunarivim i nebeskim krajevima prekočivajući svijet.

Da je Papa nepogrešiv. Kad bi blagajni pastir, sv. Petar i na sljedećem Papičkom pitanju, sv. Piju, mogli pogriješiti u na-

činu krijevica i heretika, tada je bilo potrebno da u vjerskim pitanjima budešte bilo brzo i lakodeno. Stoga je treba nadmeti krijevica pobijati i sporna pitanja, sigurno rješavata a to može učiniti končano sumo nepogrešiv. Papa. Mi smo ljudi po naravi također, da u vjerskim pitanjima budešte bilo brzo i lakodeno. Stoga je treba moguće samo onda, ako u Crkvi postoji trajno nepogrešivo sudjelje, kojemu se uvijek i bei potiskuje možemo obratiti. To je trajno sudjelje u Crkvi nepogrešiv Papa.

SVETA STOLICA potvrdila je imenovanje vije. Jachyma za koadjutora biskupog nadbiskupa Iantiera. Ovaj je nazime zamolio svoje predpostavljene, da ne bude zaređen za biskupu, smatrajući, da nije dozvoljeno tako vlasnik i edukator poljotraža. Rednje će se uakorice obaviti u katedrali sv. Stjepana.

STABLO S KORIJENOM

A koliko ih ima u člavoru svemira?

Sunce je 1.200.000 puta veće od naše zemlje.

A to sunce je opet mala kugla prema nebeskom tijelu, koje se nove Sigma-Doradus. Promjer je toga tijela 660.000 puta veći od promjera našeg sunca. A što je Sunce prema promjera »Mires u svijetu«? Mire, Mire, sitna točka, jer je promjer mire 328.648.000 puta veći od promjera našeg Sunca. Koja je umjetnik stvorio te brojne, velike i savršene umjetnine? Tao im je dio sljuna bržina? Zemlja se kreće 20 km u sekundi, udarac 25 km. Zeta u Herkulju 70 km, i t. d. Tko im je dao bržinu prema njihovoj vjetri? Tko je da poljotraži prema jednoj arijeti? Bez pojma. Bog po matematičkoj tumačiti. — Ali sad najdemosmo naši. Mi smo se udaljili od predmeta. Našim će biti stablo, kao povjerenje od okusa. — Zatim se profesor a dobrozadni studenti obaviti svedeniku — studenti: Veleći, godopadne profesore! upita svedenik.

— Zato, jer je stablo s korijenom slika jedne nadne večne uvježbe tajne.

— ? . . .

— Zar je ne sjedate? Pa stablo s korijenom je kod svetih Očeva i sinova (snak) Presvetoga Trojstva!

Jedna studenica, očito poželjna, s

kraskom Gočepinom medaljicom, za-

čudi se djetinjast:

— Presvetogog profeta!

— Zato, godopadne profesore! upita svedenik.

— Zato, jer je stablo s korijenom slika jedne nadne večne uvježbe tajne.

— ? . . .

— Zar je ne sjedate? Pa stablo s

korijenom je kod svetih Očeva i sinova (snak) Presvetoga Trojstva!

Jedna studenica, očito poželjna, s

kraskom Gočepinom medaljicom, za-

čudi se djetinjast:

— Presvetogog profeta!

— Zato, godopadne profesore! upita svedenik.

— Zato, jer je stablo s korijenom slika jedne nadne večne uvježbe tajne.

— ? . . .

— Zar je ne sjedate? Pa stablo s

korijenom je kod svetih Očeva i sinova (snak) Presvetoga Trojstva!

Jedna studenica, očito poželjna, s

kraskom Gočepinom medaljicom, za-

čudi se djetinjast:

— Presvetogog profeta!

— Zato, godopadne profesore! upita svedenik.

— Da, Vidaju. (Profesor je bio peti načinjević.)

— Isto je karijena niske kuce.

— Isto je karijena stablo.

SV. JOSIP CAFASSO

12. VI. 1890.

Sv. Misija počinje ovakvo: Pogledaj me i smisi se, jer sam osmijenjen i ubeg. Vidj moje ponizanje i moju mudu, i oprosti mi sve moje grejhe. Bože moj, K Tebi, Gospodine, dajem dobi svoju; Bože moj, u Tebe se uđem, ne dođe da se zastidi.

U Postanju sv. apostola Petar uči nas, kako treba da budemo pred Bogom ponizni, da svu svoju brigu stavimo na Njega, da se čuvamo davši, koji okolo obilazi i gleda da nas prepriesti i da se uđemo u Božja, koji će nas sačuvati od pada. »Predragi! Ponizte se pod ješom rukom Božjom, da vas uvizi u vrijeme pobjeda. Preputstite Njemu svu svoju brigu, jer se On brije za vas. Budite trjenici i buditje, jer davao, vaš protivnik, obilazi kao ričku lavo i traži koga da prozrede. Njemu se oduprite jer je vjerom znajući, da vasa braća u svijetu podnoše iste patnje. A Bog svake misli, koji nas je pozovao na svoju vječnu slavu u Isusu Kristu, usavršiti će nas, pojačati i utvrđiti pobjedu kratka trpljenja. Njenu slava i vlastične vjejkova Amen.«

U sv. Evangeliu (Luka 15, 10-17) uđe nas Isus, »ako Bog ljubi grešnike i kako silno želi, da ih priveže k себi.« U ono vrijeme približavali su carinici i grešnici k Isusu, da ga čuju. A furiči i književnici emrili su i govorili: Ovaj čovjek prima grešnike i s njima jede. Zato im Isusu kazao ovu priču: Koliko od vas ima stotina ovaca i izgubi jednu od njih, ne ostavi devedeset i devet u putinju, i ide tražiti izgubljenu, dok je ne nade? I kad je nade, veze je digne na svoja ramena i dačav kudi, pozove prijatelje i susjede i reče im: Radujte se sa mnom, jer sam našla izgubljenu druhinu. Tako će, kažem vam, biti pred andelima Božjim radost za jednoga grešnika, koji čini pokoru.«

Pozna Iz sv. Evangeliye razabire se, koliko Bog ljubi grešnike i koliko želi, da se obrati. Nitko nema razloga, da očajava, ma kako imao mnogo i velikih grejha. Ljubav i dobrota Božja je veća. Imajmo to na umu, pa s velikim pouzdanjem pristupimo Gospodinu u sv. Ispovijedi. On će odmah sve oproštiti i zaboraviti, pritisnut će nas na svoje Srce u sv. Prijestol i bit će opet Njegovu dragu djelu.

Izbav. Njemu se pripisuje sedam dana. Prenda je i Otac Izbav i Sin Izbav, i premda čitavo Trojstvo dje- li darove.

— Ah, gospodino profesore, sad mi jasno biva ono, što dugi nisam razumjeo: usklikam prostodušno Vljanja. Prema tome se Oca pripisuje stvaranje svijeta, jer je Očeva narav bez izvara i jer Otac snopuje svoju narav Sinu, premda je čitavo Presvetu Trostvo stvorio svijet.

— Da, Vljanja, pravo si rekla.

— Prema tome je Sin mudrost kao Riječ Očeve, koja izlazi umiskom djelevanjem, iako je i Otac: mudrost, i Duša: mudrost.

Tako je, Vljanja! Sävšim ispravno zaključioš. Jedna je mudrost, jedna je stvaralačka moć, jedna je svemogućnost, jedna je Izbav, jedna je pojedinac Bog. Bogu Ona nudemo predodbiti, kao Ocean, koji radi dragi oceani, isto tako veliki i nelaznjem, i tih davanju Oceanu izlazi treći, t. j. Duh Sveti. Tri su božanske osobe: tri su oceani. Ali u svu tri oceana jedna je i lata vođa, a to je: jedna božanska narav. Ta narav je tako puna, tako plodna, tako boskrajna, tako savršena, da ona mora bivestovati na tri načina, i to u Očen bez izvara, a u Sini i Dušu Svetom ona bivestovat će saopštena narav. To je tajna Presvetoga Trojstva, život, koji se prelivaju zarkim sunčanim zrakama, život, koji mi dočaravamo blijeđim stikama, ali ga ne možemo potpuno shvatiti. Mi gledamo tu najveću ja-

Rodio se 13. I. 1811. u Castelnoueu u Ševerini. Zaruden je sredinom 21. travnja 1863. Iz tog je bio i u t. zv. Crkveni zavod u Turmu, uz crkvu sv. Franje Asiškoga. Zaruden je onosivo kanonik Guadisa za usavršavanje mladih svećenika u praktičnom dušobrižanstvu. Don Cafasso (Kafaso) je u ovom zavodu proveo cijeli svoj život, najprije kao pitanac, a zatim kao pomoćnik i nadjevnik Guadisa.

On je vodio ovaj zavod više svojim duhom nego svim odredbama. Njegovo je duh bio duh pohodnosti, kao treće redovne sv. Franje vratio je savjesno pravljivo Trročeve reda. Od malih je svećenika tražio, da u svom životu budu još potpunije oproštenje, koje se stježe na času smrti, ako za život dobrovoljno primi smrt iz ruke Božje kao kaznu za svoje grejhe. Danas mogu ovo oproštenje dobiti svi vjernici. Don Cafasso je ušao u osminku na sastav Evi ocajantkajama, potpuno pređana u Volju Božiju, a često i radiosti od ponišnje na skoro rajsko blagdenje. Krvnik je rekao: »Smrt u prastoj! Don Cafasso nije smrt nego triumf!«

Njegovo je duh bio duh renesans i milosrđa. Svaki je dan ispravio do 10 sati, a često i duže. Ovaj apostolski spadni medu njegove osobne značajke. Šenki dan je posjećivao balešnicu. U njima je petiočas veselju nadu u vječni život, a krajnji je bio sav zadahnat. Strošani su ga ospajali i u kući i u ulicama. Izdane je podpisivala Malu krunu Provincije, koju je činio sv. Josip Kotolengero, i salazanski Oratorij sv. Ivana Bosca. Bio je i duhovni voda sv. Ivana Bosca. Njemu je na dan njegove prve sv. mise na blagdan presv. Trojstva g. 1841. označio njegov životni poziv. Sv. Ivan je često isticao: »Ako sam učinio dobra, to dugujem samo Don Cafassu.«

Njegovo je duh bio duh renesans i milosrđa. Svaki je dan ispravio do 10 sati, a često i duže. Ovaj apostolski spadni medu njegove osobne značajke. Šenki dan je posjećivao balešnicu. U njima je petiočas veselju nadu u vječni život, a krajnji je bio sav zadahnat. Strošani su ga ospajali i u kući i u ulicama. Izdane je podpisivala Malu krunu Provincije, koju je činio sv. Josip Kotolengero, i salazanski Oratorij sv. Ivana Bosca. Bio je i duhovni voda sv. Ivana Bosca. Njemu je na dan njegove prve sv. mise na blagdan presv. Trojstva g. 1841. označio njegov životni poziv. Sv. Ivan je često isticao: »Ako sam učinio dobra, to dugujem samo Don Cafassu.«

TKO JE IZMISLIO ISPOVJED?

Pepovi, zar ne? Da, tako neki govor. Možda to govore, jer im nikako nije po volji, da nekom ne poljuči rāčun o svojim dijelima. Ali sigurno govor tako, jer ne poznaju čovjeka ni njegove narave.

Ispovijed nije ljudska, nego Božja djelo, dječko Božjeg milosrđa. I tu je Bog počao da izvareno dobro poznaje ljudsku narav i sve njezine potrebe. Uzmimo na primjer čovjeka, kojeg tisti kakovina velika brigila ili koji tripi na drusu ili na tijelu. Sto je za njega naravnije, nego da edemo k jednom čovjeku i izjedamo mu se, pogotovo kad je taj čovjek svećenik, koji uime Božje može nad manom izreći riječ oproštaja.

Kad je u francuskog kralja Ljudevita XIV. izbio rat s Habsburgom, dode jedan oficir u nadikstupu Penešonu u Cambrai i reče mu:

»Za nekoliko dana moram ići na bojno polje. Bitio bih, da se prigre toga ispoštivanjem. Ispak prije ispoštovanja želio bih od vas čuti dokaz, da je zaista Bog ustanovio ispoštivanje. Na to održati biskup!«

»Moji gospodine, radio ću učiniti,

što smije, ipak vam saopštavam, da udarite kracim putem i da se parje ispoštivate.«

»Ta to je obnrti redoključi!«

»Možete biti! No ipak posasujte moju stariju dob i moje iskušto i maj-paže se ispoštovanje. Time će vjera-jatno svaki od nas dobiti dva sata vremena, ja za Crkvu, a vi za domovinu.«

Oificir svlađan tim riječima prista-

ne. U ispoštiji razvje je sa raspovje- nici. Mladi čovjek stane plakati. Na koncu ga upita biskup:

»Tražite li još utjek dokaz da je ispoštijed od Begna?«

»Ne, to sam već sam objetio.«

Do sličnog razgovora došao je i plemić Klemens Brantano, leži je početkom prošlog stoljeća pobudivac njemački vođa na borbu protiv Napoleonu. On se jednom u Berlinsku tute, plemički Luži Hensel mog nezadovoljstva i nemira, koji nosi u duši. Ona mu reće:

»Sto vam koristiš, da to kažeš mezi, milodjed djevojci? Ta vi kuo katoličkime ispoštivi. Recite svem ispoštivniku, što vas tijeti!«

Rjeti su djevojice. Brantano se zamolio, i nakon nekog vremena zaista obaviti veliku ispoštovanje i načer mir arca, koji je prije toga tako dugo uzalud tražio.

No nismo li mi sami već telku putu na sebi iskušali blagogovna djelevanja ispoštova i uvidjeli, kako ona odgovara našoj namaz?«

OBRAĐUJMO PASTIRA

Budućnosti spasiš! Život Krst se je učijedio, u čovječijem je obliku došao na ovaj svijet, da spasi čovječju, koji je bio izgubljen. Božja pravda je tražila, da savejek propadne osari, koji je svejivo prekršio zakon Božji, anđel, kome je davao u obliku zmje, bio veći i majrovdanju autoritet od samega Božje. Međutim, Ljubav Božja nije mogla dopustiti, da čovjek bude prepušten neumjetnoj pravdi, da se ljudska pokoljjenja budu osmijeni na propast. I kao što je već jednom Ljubav Božja iz svejekitog oblika dala čovjeku punim naravnoga i svrhunavnoga života, tako isto sada, bez ikakve čovječje zaštige, Ljubav Božja izručuje samu osku, silazi u neba na zemlju, izlaze se najveće poniznje, pa i sanjne smrti, da nadu izgubljenu ovcu, da ukrini u čovječku svrhušavnu život, koji je ustoličen grijeha bio u njemu umro.

Ljudeški je um presisao, da bi mogao stvarati: usvijestom oblažati Ljubav Božju. Radi toga facinac i književnost, kada nam prijevodjena ar. Luka u Evanđelju III. nedjelige po Dubrovniku, nisu mogli shvatiti: razumjeti, kako to da Isus prima groznicu i jeste s njima. Zbir magica Mesija tako odmara i tako gospodarsko pristupa onima, koji se usmiješi prekosliti: stroge zakone Jezova, onima, za koje Mesijev zakon propisuje tako ostra kazna? »Ovaj prima grešnike i jeđe s njima.« Ovu u činjenici književnost i književni amateri najuvjerenijim dokazom: »Isus nije obvezan Mesiju, da On nije Šin Božji, da On nije zdravljivanje i nuda Izraela. Nedostavljen, kada književnost i književni se bi napuhali ohlošću, kada bi oni bili čisti u svojoj duši bar onako, koliko su se izvana držali zakonskih propisa, nijma bi imaoće putovanje s rasljekim grešnicima pružalo najbolji i najuvjereniji dokaz, da je bio Šin obvezan Mesiju, da je On očekivanje naroda. Kristovo se poslanje sastoji u traženju izgubljenoga, u spešavanju propagolog, u uskršavanju mrtvog. On je došao na ovaj svijet tražiti izgubljene ovce.«

Isus traži grešnike, Isus ljubi grešnike. Ali, samo će ona izgubljena ovca naći ponovno put u ovječnik, koja se odzove glasom zahranjivog pastira i koja je privržena potrebi u Nižovoj zagrljaj. Tražiti izgubljene ovce Isus je morao prevladiti dve težake, put, pun stradanja, bolesti i punjena.

Pronost je prvi korak na putu povratka Dobrom Pasturu. To je put Zajkoja, put Magdalene put Pavla, put svih onih, koji se raskajana srca vraćaju u Kristov ovinčjak. Ma kolike smo napredovali u duhovnom životu, ma koliko da smo se usavršili u sveštosti, morame biti svijesti činjenice, da će i mi napredazimo u broju ovaca, koja su bile izgubljene i koje su bile usredotočene i napravljene na žarosnu putu. Ako se danas nelazimo u broju vjernih, ne smjemo to smatrati našom zaslugom, već predom djelovanju Božje lječi. Iz začevalnosti prema britom Pasturu naša duša morame biti izmjerljivi i berjeti, da nis, kakve nam poručuje er. Petar u današnjem Postanju, ne proguta svu onu, koju nepristojno obilazi oko nas. Ovom nepristojnosti naša duša moguće će oduprijeti s uspjehom sumračna, ako se ne budemo poniravali u svetu vlastitu smagu, već se usavršavajući potpuno predamo bezgraničnoj Kristovoj ljubavi. »Poniznost je pred silnjom rukom Božjom i svu svoju brigas bacimo na Nižovje, uči nas se Petar u Postanju danasnjeg Mrtvog. Onda, kada se potpuno određemo sebe, kada se potput naivne očvjete potpuno predamo vodstvu i ljubavi Dobrog Pastura, onda ćemo biti sigurni, da Kristov put, da Kristov trud nije za nas bio uzaludan.«

DELEGATI UJEDINJENIH NARODA KOD SVETOG OCA — U Rimu je održavalo svoja savjetovanja Vljeđe za prehranu i poljoprivredu Ujedinih Naroda. Učesnici ovoga Kongresa bili su primljeni u posebne audijencije kod sv. Oca, koji je posebno razgovarao sa svakim od prijestuških, sazimajući se za težnjivog savjetovanja. Na kraju je sv. Otac podijelio delegatima i njihovu radu svoj očinski blagogoslov. U audijenciji, sa šili, generalni predstavnik 18 naroda,

Rasplođivanje bilja

Gledaj biljni svijet oko sebe! Evo ti prekrasne drveća, bilja i cvijeća! Svakako dilo biljke: koričenje, stabljika, lišće, cvjet, sjeme i plod, te svaka radnja u biljci ima svoju svrhu. To nije i ne može biti slučaj. Da pogledamo i upoznamo malo čudesni način rasplođivanja bilja.

Razgledamo li većinu cvjetova, vidimo da se obično u istom cvjetu nalaze i pršnici i pestići (tučkovi). Pršnici su obilježje muškog, a pestić ženskog spola. Takvi su na primjer cvjetovi trešnje, jabuke, kruške, ljujubice, višababe, jorgovana, plamenke i t. d. Ali ima i biljka rastavljenih apollova t. j. na nekim su stabljikama samo muški, a na drugima samo ženski cvjetovi.

Treňina je puna mnogobrojnih bijeljih cvjetova. U svakom je cvjetu pet bijelj latica, a između njih oveći broj prašnika, u obliku žutih lutki. U sredini cvjetova dle se u dnu ženkasti pestić ili tučak. Donji mu je dio odeblijao; to je plodnica, iz koje se kašanje razvije plod, a u njemu sjemka. Sjeme nastaje iz oplođene jajne stanice.

Kako se oplođuje jajna stanica?

Cvjetne latice mirisuju. Taj miris je podnada bijaja boja primanjivaju mnogobrojne pčele, koje lijeđu od cvjetova do cvjetu i lizu stakla, s kojim se nalazi na dnu prašnika i pestića. Tom prilikom dođuru se pčele svojim dijakavim bijelim prašnikom, koji ih ispadaju peludna zrnca (čokanice stanice) u obliku žutih prašaka. Dodele li pčela u drugi trešnjini cvjet, stres, posve nesivjeno, taj pršala na gornji dio pesića. Tu se peludna zrna prilijepe, njihova vanjska kožica puksne i protoplazma s jezgrom muške sjemene stanicu spušta se u ruštinu pestića. Tako dospije peludno zrnce da ženske jajne stanice u plodnici (u dnu pestića), gdje se obje jezgre međusobno spoje. Oplođenja je izvršena. Doskora otpadnu latice, prašnici se osuši, a plodnica počne debljati, jer se u njoj počinje razvijati plod sa sjemom.

U nekim slučajevima vjetar raznosi peludamo tamto, a ovaj dopire do pestića. U drugim pak slučajevima (kod drugih biljaka) kukci i loptici, koje vabijo u miris cvijeća, lete od cvjetova, prenose pelud na pestić, te ih oprašuju.

Projektile biljka - **Pulmonia officinalis** (Ljekoviti Plužnjak) kada se rasplavate, imade krasnu crvenu boju. Kada je cvjet bude oprešen, mijenja boju i postane modar. Ovdje kao da je priroda htjela da bude vrlo surađiva kokećima. Da ne bi oni trošili uzalud vrijeme i trud, počinju im svojom bojom, da im ne treba dolijetati na te cvjetove, jer su već oprešeni, te im više ne će pružiti hrane za protilivlugu. I pčele nikada ne prisluju na modre cvjetove, već samo na crvenkaste.

Vodenja biljka - **Vallisnaria spiralis**

rastavljena je spola t. j. posebno rastu biljke muškog spola, a posebno ženskog. Peste ženske biljke tako visoko izraste, da dosegne svojim njuškama do vrha vode. Ovdje se rascavate, raširile tri strane ogrankane po svome njušku, i tu čeku peludi, koji bi ga oprasio. Muška biljka ima ispod vode svoje prašnike cvjetove; ona ne raste do izvan vode, kao što ženski cvjet, već kada joj cvjet dozrije otvor se od struka i isplota do na vrhu vode u obliku mješavice s peludom. Tu se rastvori i površi voda, vjetar ga tiska po površini vode tamo smok, dok ne zapne na koji ženski cvjet, koji viri iz vode i čeka prašnik, koji bi ga oprasio. Prašnici su tako visoki, koliko je ženska njuška visoko nad vodom. Dotaknute li se prašnici njuške, prilijepi se nešto peluda na njušku plodnice i ženski se cvjet tim oprasi. Opraseni cvjet ne ostaje poslije oprasjenja nad vodom, nego se poput spirale savije i povlači natrag do u dno vode. Čudnovata je ovo uredba, koja ima podrži u pojedinoj biljke i vrstama!

Biljke u suhim vrućim krajevima smadu debelo lišće, koje im čuva vlagu. A budući da je takovo lišće vrlo tečna i tražena hrana za mnoge životinje, stiti se lišće od njih oštirim brišljkama.

Ovi primjeri - koji bi se mogli do bezbroj nizati - kažu, da u prirodi

Jz katoličkog svijeta

GOVOR KELNSKOG KARDINALA

Keinski kardinal nadbiskup održao je nedavno govor o odnosima između radnika i poslodavaca. Ovi odnosi mogućnosti zasnovani na temeljima kršćanske pravednosti. Radničke plaće moraju biti toliko, da omogućuju radniku i njegovoj obitelji život dostojan čovjeka, a osim toga radnik mora imati mogućnost da od svoje plaće steči makar skromnu lmovinu, koja će mu pružiti osjećaj sigurnosti. Radnici daju svoj znoj i svoje fušive poduzeću i prema tome poduzeće ne smije biti upravljano bez radnika, a još manje protiv njih. Radnici moraju rad tada godišnji udjela i upliva na upravu poduzeća. Na kraju kardinal nadbiskup je izrazio svoje zahvaljenje nad členicicom, da premao katoličkih javnih radnika sudjeluje u radnom socijalnom pokretu.

KATOLICKI INJENIERI U FRAN-

CUŠKOJ — Tokom ljeta održat će svol Kongres francuski katolički inženjeri.

USKRŠT U LURDU

Za uskršnje blagdane hodočašće je u Lurd više desetina tisuća vjernika iz svih krajeva svijeta. Hodočašća su obredima Velikog Tjedna prilagođeni u lurdskoj Bazilici, koja je bila premašena, da ih ave prijeti. Na Ustku je preko svetog ponfaličkog lurdskog biskupa održao hodočašće prigodan govor.

OBRAĆENJA U HOLANDIJI

Broj obraćenja na katoličku vjeru u Holandiji raste iz godine u godinu. Dok je u razdoblju od 1930. — 1935. prosječan broj obraćenika iznosio godišnje 2.000 do 2.500, od 1945. godine unaprijed proglašen broj obraćenika iznosio godišnje 5.000.

KNJIZNICA KATOLICKOG SVE-

UCILISTA U LUVENU

— Ove godine se navršuje 10 godina, kako je počeo

od temelja unio knjižnicu glasovitog katoličkog belgijskog sveučilišta u Lu-

venu. Počar je, medu ostalim, unio št. 900 000 knjiga. Odmah poslije ove

strahovite novčice belgijski katolički

započeli akcijom obnovе o knjižnici.

Sada su zgrade knjižnice u potpunosti restaurirane, a broj knjiga sada iznosi 600.000.

ELISABETH LANGAESSER

nješka katolička pjesnikinja, boravila je nedavno u Parizu, gdje je na poziv francuskog katoličkog centra Intelektualaca održala predavanje o situaciji katoličkih književnika u Njemačkoj.

U SAMOSTANU sv. Katarine na

bielu Sinaju jedna grupa američkih načelnica započela je animiranje svih po-

hraničnih starih rukopisa s knjigama.

Muški drugim knjigama oni će snimati u

cielojst i rukopis iz V. stoljeća, i staro-

črvenko slavenski glagoljski Psalterij iz

II. stoljeća. Fotografije će biti izdane u Ameriku.

PETAEST OBRAČENIKA

na katoličku vjeru napisali su nedavno knjigu o svom obraćenju. Medu ovim obraćenjima ima pišaca, državnika, povijesni-

čara, liječnika i glumaca. Knjigu je izdalo profesor sveučilišta Notre Dame pa-

ter O'Brien.

KAPETAN LAURO

glasoviti američki avijatikar s najviše odlikovanja, postao je nedavno katolički svećenik.

U IRSKOJ

prenositi će se preko radija svake večeri zvonojenje pozdrava Go-

spi s dublinske katedrale.

viada svrhovitost, red. Tu nema ništa,

a da ne postoji cilj, na koji smjera.

I ona prirodna češnja u čovjeku za trajnom srećom i blaženstvom, valja da ima svoj cilj, nije ona uzaluđ tu usadna.

Kao bi htio to poreći, morao bi poreći savsaklici divni red, što se za-

paži u prirodi, poreći i Ureditelju sve-

ga toga, pa sve pripisati pakom, slijepom slučaju. „Ali uzeti staću za uzrok

i to uz isključenje drugog pravog uzroka,

to je isto što i uzeti jedan šuplji

pojam i nešto što ne postoji, za uzrok svega, što postoji, i cijelog poretku

četvrti. Herting. Svrhovitost predpostavlja

UZ

DUBLINU (Irsko) održan je kon-

gres Blječnika prihvatljiva. Na kongre-

su došli Uječnici iz Irse i Engleske.

Kongres je održan kao spomen 400-godišnjice smrti sv. Ivana od Boga, osna-

vača reda Fetebenfratelli.

U SVETOJ ZEMLJI

sada je osnovana

nekoliko samostana redovnica zvanih

„Male sestre od Isusa“, koje je osno-

vao p. de Foucault. Oni moraju živjeti

izključivo od tjelesnog rada, a po želji

zaučavača raditi među nomadima u nar-

odu i u Sihaci i u Srednjem Istoku.

POTPREDSEDJNIK INDIJSKOG VLA-
DE Palai izjavio je nedavno na uput jednog poslanika, da li strani katolički misjonari u Indiji rade za interes svih naroda, da li misijonari bare isključivo vjernikima načuvavaju i odgojaju da je bilo čak slučajevi, gdje su oni naprotiv bili potencijalni olobodjenja indija od kolonijalnog uvlječavanja.

SESTRI MILOSDRNICE otkrile su u Svetoj Zemlji, prilikom popravka svog samostana pečunu srednje veličine, na čijim stijenama našli su tragovi Ebune i rano kršćanskih simbola. Arheolozi predpostavljaju, da je stoga ova pećina moralna bila naročito česteva od prvih kršćana. Nije međutim poznat motiv čačenja.

NA KONGRESU SINDOLOGA u Rimu bili su prisutni poznati blječnici i stručnjaci za medicinu. Među ovima bili su prisutni: Dr. Barber, lekar kraljevskog dvora u Parizu, Dr. Ekenasier iz Carigrada, P. Woensels iz Njemačke, Dr. Maij, osnivač sveučilišta u Monrealu u Kanadi, Luigi Gedda i drugi. Prof. Hynec poslao je kongresu svoju napisanu studiju u vezi s novim otkrićima o sv. Platnu.

KATOLICKU SKOLU Sansenryu u Japanu, koju vode katoličke redovnice presv. Sreća, priznala je japanska vlada kao jednokopravnu državnom sveučilištu.

UMJETNIČKO RASPELO IZ VIII STOLJEĆA

pronađeno je nedavno u Holandiji, prilikom iskapanja drevne opatije Sv. Odiliana. Raspelo je velike umjetničke vrijednosti.

U TEGELENU U HOLANCIJU predstavljala se 21. svibnja „Muka Isu“ na način, kako se ona predstavlja u Oberammergu. Ova je kraljevska skulptura, koja je bila u vlasništvu obitelji Tegele, predstavljana je u svim blječnim kinematografiama.

KRALJ FARUK I., egipatski kralj, darovao je nedavno 50 egipatskih sterline na katoličku školu u Južnom Egiptu. Ovaj dar, tako male po svoti, kralj Faruk daje redovo svake godine kao priznanje za rad misjonara među najzapuštenijim krajevima Egipta.

DOUMENTARNI FILM o Sv. Godini snimila jedna engleska filmska firma. Ovaj dokumentarni film obuhvaćat će sve najvažnije događaje Svetе Godine i prikazat će sve najvažnije kršćanske centre. Če se prikazivan u svim britanskim kinematografiama.

NAJVISI SVEĆENIK U ENGLESKOJ je vl. Antonij Throckmorton, koji je visok nešto manje od dva metra. Već da su morali podignuti strop nad oltom njegove crkvice, jer se nije mogao slobodno kretati. Njegova župa je ujedno jedna od najstrossnijih u Engleskoj.

JOŠ JEDNA SPANJOLSKA BLAZE-NICA. Dne 19. veljače o. g. proglašena je blječenom Vincencijem Marija Lopez u Vicu, osnovateljem Kleric Beogradske za štažni djevojaka. Ova redovnica država ima izravnu socijalnu zadatu.

Bayl se posebno stručnijem odjeljem kućnih pomoćnica i drugih namještenica po velikim gradovima. Blječena Vincenca-Marija umrla je 26. prosinca 1890. Papa Benedikt XV. lito je poznavao Blječenicu koja tajnici nuncijature u Madridu, i izjavio je o njoj: „Ovaj proces neće imati nekakvih potiske. Ona je blječenica s vjericu svetu.“

„DER VOLKSBLATT“, tjednik austrijskih katolika, proslavlja je ove godine 50 godinu svog izlaženja.

MEDUNARODNA ORGANIZACIJA ZA SLOBODNE ŠKOLE osnovana je u Parizu kojom velike a. g.

JEROME D' SOUZA D. L. rektor kolegija u Madrasu, imenovan je od indijske vlade za člana Nacionalnog Vijeća za kulturne odnose s inozemstvom. D' Souza oslanja se sada na naučnom studiju u Sjedinjenim Državama.

U DUBLINU (Irsko) održan je kongres Blječnika prihvatljiva. Na kongresu su došli Uječnici iz Irse i Engleske. Kongres je održan kao spomen 400-godišnjice smrti sv. Ivana od Boga, osnivača reda Fetebenfratelli.

U SVETOJ ZEMLJI sada je osnovana nekoliko samostana redovnica zvanih

„Male sestre od Isusa“, koje je osnovao p. de Foucault. Oni moraju živjeti izključivo od tjelesnog rada, a po želji zaučavača raditi među nomadima u narodu i u Sihaci i u Srednjem Istoku.

Pavle Longar, kanonik Zagreb, Kapitol 16.